

ΑΔ235/2026

Τέταρτο μεταγενέστερο αίτημα - Διαδικασία παραδεκτού - Εσφαλμένη εκτίμηση ότι τα στοιχεία δεν είναι ουσιώδη - Αίτηση ακύρωσης- Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης - Πακιστάν - Μόνος άνδρας - Δίωξη λόγω θρησκείας - Ασφαλής χώρα καταγωγής - Μονομελής Επιτροπή Προσφυγών - Προδικαστικό ερώτημα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας - Μη αναδρομική ισχύς της απόφασης του ΣτΕ σχετικά με την αντισυνταγματικότητα της μονομελούς σύνθεσης της αρχής προσφυγών - Η συνέντευξη διεξήχθη σε γλώσσα που ο αιτών δεν κατανοεί πλήρως- Απορρίπτει την αίτηση

Διοικητικό Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης
Β' Τμήμα Τριμελές / Ακυρωτική Διαδικασία
Αριθμός απόφασης: ΑΔ 235/2026
Ημερομηνία δημοσίευσης: 24/6/2026
Εισηγητής Δικαστής: Στυλιανός Παπαδόπουλος
(...)

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (σχετ. το με κωδικό (...) δεσμευμένο e-παράβολο).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ο αιτών, υπήκοος Πακιστάν, επιδιώκει, παραδεκτώς, την ακύρωση της (...) /2023 απόφασης της 15ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση, με την οποία απορρίφθηκε ενδικοφανής προσφυγή του κατά της (...) /2023 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Ασφαλών Χωρών Καταγωγής και, εν τέλει, ως απαράδεκτο το τέταρτο μεταγενέστερο αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος μέτρο επιστροφής, χωρίς να του χορηγηθεί προθεσμία οικειοθελούς αναχώρησης από τη χώρα.

3. Επειδή, η πρόοδος της εν λόγω δίκης είχε ανασταλεί με την (...) /2024 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, έως ότου αποφανθεί οριστικώς το Συμβούλιο της Επικρατείας επί του προδικαστικού ερωτήματος που τέθηκε με την ΑΔ534/2022 απόφαση του ΙΑ' Τμήματος του Δικαστηρίου τούτου. Ήδη με την 1150/2025 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε κατά πλειοψηφία ότι το άρθρο 89 παρ. 2 του Συντάγματος δεν επιτρέπει την ανάθεση σε δικαστικό λειτουργό καθηκόντων μονομελούς διοικητικού οργάνου, έστω και αν αυτός ασκεί αρμοδιότητες πειθαρχικού, ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 7 του ν. 4375/2016, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 116 παρ. 2 του ν. 4636/2019 και η εν λόγω παράγραφος αναδιατυπώθηκε με το άρθρο 30 παρ. 2 του ν. 4686/2020, αντίκειται στο Σύνταγμα, κατά το μέρος που προβλέπει ότι οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών λειτουργούν και υπό μονομελή σύνθεση. Ωστόσο, το Συμβούλιο της Επικρατείας όρισε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 3β' του π.δ. 18/1989, ότι οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας θα επέλθουν από την προηγούμενη ημέρα της δημοσίευσης της 1150/2025 απόφασης. Με αυτά τα δεδομένα, η προσβαλλόμενη απόφαση, λόγω του περιορισμού του αναδρομικού χαρακτήρα της διαγνωσθείσας αντισυνταγματικότητας, δεν τυγχάνει ακυρωτέα, παρά το γεγονός ότι εκδόθηκε από την 15η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών, υπό μονομελή σύνθεση.

4. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ Α΄ 201), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 2 του από 31.1.1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης, το οποίο κυρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ Α΄ 125), νοείται ως πρόσφυγας κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της χώρας ταύτης ...». Εξάλλου, θεμελιώδη κανόνα της προστασίας των προσφύγων κατά την Σύμβαση της Γενεύης (βλ. ΣΤΕ 177/2023 Ολομ., 1398/2022 Ολομ.) αποτελεί η αρχή της μη επαναπροώθησης, η οποία θεσπίζεται με το άρθρο 33 αυτής («Απαγόρευσις απελάσεως ή επαναπροωθήσεως»), που ορίζει τα ακόλουθα «1. Ουδεμία Συμβαλλομένη Χώρα θα απελαύνη ή θα επαναπροωθή, καθ' οιοδήποτε τρόπον, πρόσφυγας, εις τα σύνορα εδαφών ένθα η ζωή ή η ελευθερία αυτών απειλούνται δια λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως [ήτοι συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα] ή πολιτικών πεποιθήσεων. 2. Το εκ της παρούσης διατάξεως απορρέον ευεργέτημα δεν δύναται πάντως να επικαλήται πρόσφυξ όστις, διά σοβαράς αιτίας, θεωρείται επικίνδυνος εις την ασφάλειαν της χώρας ένθα ευρίσκεται ή όστις, έχων τελεσιδικως καταδικασθή δι' ιδιαιτέρως σοβαρόν αδίκημα, αποτελεί κίνδυνον διά την Χώραν». Ακολουθως, στο άρθρο 78 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ, βλ. ενοποιημένη απόδοση: ΕΕ C 202 της 7ης Ιουνίου 2016, σελ. 43 επ.) προβλέπεται ότι: «1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της επικουρικής προστασίας και της προσωρινής προστασίας με στόχο να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οποιοδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. Η πολιτική αυτή πρέπει να συνάδει με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και με το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, καθώς και με άλλες συναφείς συμβάσεις. 2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν μέτρα όσον αφορά κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, στο οποίο περιλαμβάνονται: α) ενιαίο καθεστώς ασύλου υπέρ των υπηκόων τρίτων χωρών, το οποίο ισχύει σε όλη την Ένωση, β) ενιαίο καθεστώς επικουρικής προστασίας για τους υπηκόους τρίτων χωρών που χρήζουν διεθνούς προστασίας, χωρίς να τους χορηγείται ευρωπαϊκό άσυλο, γ) ... δ) κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του ενιαίου καθεστώτος ασύλου ή επικουρικής προστασίας, ε) ... 3. ...».

5. Επειδή, βάσει του προεκτεθέντος άρθρου 78 της ΣΛΕΕ εκδόθηκε η 2011/95/ΕΕ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2011 «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας» (ΕΕ L337/9), με την οποία επιδιώκεται να διασφαλισθεί, αφενός, ότι τα κράτη μέλη εφαρμόζουν κοινά κριτήρια για τον προσδιορισμό των προσώπων που χρήζουν όντως διεθνούς προστασίας και, αφετέρου, ότι τα εν λόγω πρόσωπα έχουν πρόσβαση σε ελάχιστο επίπεδο παροχών σε όλα τα κράτη. Η ανωτέρω Οδηγία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τον ν. 4939/2022 «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών» (ΦΕΚ Α΄ 111) στον οποίο προβλέπεται στο άρθρο 1, ότι: «Για την εφαρμογή του Κώδικα, οι παρακάτω όροι έχουν την εξής έννοια: α) ... κγ) «τελεσιδική απόφαση» είναι: (α) η απόφαση των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφύγων που ορίζει εάν ο πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής αναγνωρίζεται ή όχι πρόσφυγας ή δικαιούχος επικουρικής προστασίας, η οποία εκδίδεται επί της προσφυγής που ασκείται κατά των αποφάσεων της Υπηρεσίας Ασύλου, σύμφωνα με το άρθρο 97 ή (β) η απόφαση της Υπηρεσίας Ασύλου κατά της οποίας δεν μπορεί να ασκηθεί η ως άνω προσφυγή λόγω παρόδου απράκτων των προθεσμιών άσκησης της, κδ) «μεταγενέστερη αίτηση» είναι η αίτηση για παροχή διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη

λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης διεθνούς προστασίας, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου ο αιτών ρητά ανακάλεσε την αίτησή του και περιπτώσεων όπου η Αποφαινόμενη Αρχή απέρριψε την αίτηση μετά από τη σιωπηρή της ανάκληση, κε) ... κατ) «πρόσφυγας» είναι ο πολίτης τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος, βρισκόμενος εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του για τους ίδιους προαναφερθέντες λόγους, δεν μπορεί ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν και στον οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 11, κζ) ... κη) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία» είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 16, ο πολίτης τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας αλλά στο πρόσωπο του συντρέχουν ουσιώδεις λόγοι από τους οποίους προκύπτει ότι, αν επιστρέψει στη χώρα της καταγωγής του ή, στην περίπτωση ανιθαγενούς, στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή βλάβη κατά την έννοια του άρθρου 14 και που δεν μπορεί ή, λόγω του κινδύνου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας, κθ) ...», στο άρθρο 3, ότι: «1. Οι αρμόδιες αρχές παραλαβής και εξέτασης ενημερώνουν τον αιτούντα για την υποχρέωση του να υποβάλει το συντομότερο δυνατόν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησης διεθνούς προστασίας και αξιολογούν τα στοιχεία αυτά σε συνεργασία με τον αιτούντα. 2. Στα στοιχεία της παρ. 1 περιλαμβάνονται οι δηλώσεις του αιτούντος, τα έγγραφα που έχει στη διάθεσή του σχετικά με την ηλικία του, το ιστορικό του ίδιου και των μελών της οικογενείας του, την ταυτότητα, την ιθαγένεια, τη χώρα και τον τόπο προηγούμενης διαμονής του, προηγούμενες συναφείς αιτήσεις, το δρομολόγιο που ακολούθησε, το δελτίο ταυτότητας και τα ταξιδιωτικά του έγγραφα, καθώς και οι λόγοι για τους οποίους ζητά διεθνή προστασία. 3. Η αξιολόγηση της αίτησης διεθνούς προστασίας γίνεται σε εξατομικευμένη βάση και περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση: α) των συναφών στοιχείων που σχετίζονται με τη χώρα καταγωγής κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης, συμπεριλαμβανομένης της νομοθεσίας της χώρας αυτής και του τρόπου εφαρμογής της, β) των συναφών δηλώσεων και των εγγράφων που υπέβαλε ο αιτών, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που επικαλείται σχετικά με το αν έχει ήδη ή ενδέχεται να υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη, γ) της ατομικής κατάστασης και των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, όπως το προσωπικό ιστορικό, το φύλο και η ηλικία, ώστε να εκτιμηθεί αν, βάσει των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, οι πράξεις στις οποίες έχει ήδη εκτεθεί ή θα μπορούσε να εκτεθεί ισοδυναμούν με δίωξη ή σοβαρή βλάβη, δ) ... 4. Το γεγονός ότι ο αιτών έχει ήδη υποστεί δίωξη ή σοβαρή βλάβη ή άμεσες απειλές τέτοιας δίωξης ή βλάβης, αποτελεί σοβαρή ένδειξη ότι είναι βάσιμος ο φόβος του ότι θα υποστεί δίωξη ή ότι διατρέχει πραγματικό κίνδυνο σοβαρής βλάβης, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι η προηγούμενη δίωξη ή σοβαρή βλάβη δεν θα επαναληφθεί. 5. Όταν στοιχεία των δηλώσεων του αιτούντος δεν τεκμηριώνονται με έγγραφα ή άλλες αποδείξεις, τα στοιχεία αυτά δεν χρειάζονται επιβεβαίωση, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι: α) ο αιτών έχει καταβάλει πραγματική προσπάθεια να τεκμηριώσει την αίτησή του, β) ο αιτών έχει υποβάλει όλα τα συναφή στοιχεία, τα οποία διαθέτει και έχει δώσει ικανοποιητική εξήγηση για την τυχόν έλλειψη άλλων λυσιτελών στοιχείων, γ) οι δηλώσεις του θεωρούνται συνεπείς και ευλογοφανείς και δεν έρχονται σε αντίθεση με διαθέσιμα ειδικά και γενικά στοιχεία που αφορούν την περίπτωσή του, δ) αιτήθηκε την παροχή διεθνούς προστασίας το ταχύτερο δυνατόν, εκτός αν προβάλλει βάσιμο λόγο που τον εμπόδισε να το πράξει, ε) η γενική αξιοπιστία του αιτούντος είναι θεμελιωμένη. 6. ...», στο άρθρο 5, ότι: «Στους φορείς δίωξης ή σοβαρής βλάβης συμπεριλαμβάνονται: α) το κράτος, β) ομάδες ή οργανώσεις που ελέγχουν το κράτος ή σημαντικό μέρος του εδάφους του, γ) μη κρατικοί φορείς, αν μπορεί να καταδειχθεί ότι οι φορείς υπό α και β, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών οργανισμών, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6», στο άρθρο 8 παρ. 1, ότι: «Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών

ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 15 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ. 53/1974, Α' 256) ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στην περ. α'» και στο άρθρο 14, ότι: «Η σοβαρή βλάβη συνίσταται σε: α) θανατική ποινή ή εκτέλεση, ή β) βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του, ή γ) σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής έντονης σύρραξης». Εξάλλου, στο άρθρο 13 παρ. 4 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Η Αποφαινόμενη Αρχή ανακαλεί ή αρνείται να ανανεώσει το καθεστώς που χορηγήθηκε σε πρόσφυγα όταν: α) ... β) το πρόσωπο αυτό συνιστά κίνδυνο για την κοινωνία της χώρας, λόγω τελεσίδικης καταδίκης του για τη διάπραξη ιδιαίτερα σοβαρού εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένων και των αδικημάτων που αναφέρονται στην περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 16 του Κώδικα», ενώ στο άρθρο 16 παρ. 1 του αυτού νόμου προβλέπεται ότι: «Πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής δεν δικαιούται επικουρική προστασία όταν υπάρχουν σοβαροί λόγοι να θεωρείται ότι: α) ... β) έχει διαπράξει σοβαρό έγκλημα. Ως σοβαρό έγκλημα μπορεί να χαρακτηριστεί κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, καθώς και τα αδικήματα της αρπαγής ανηλίκων (ΠΚ 324), της βαριάς σωματικής βλάβης (ΠΚ 310), σωματικής βλάβης αδύναμων ατόμων (ΠΚ 312), βιασμού (ΠΚ 336), προσβολής γενετήσιας αξιοπρέπειας (ΠΚ 337 παρ. 2 έως 4), γενετήσιας πράξης με ανηλίκους ή ενώπιόν τους (ΠΚ 339), κατάχρησης ανηλίκων (ΠΚ 342), πορνογραφίας ανηλίκων (ΠΚ 348Α), προσέλευσης παιδιών για γενετήσιους λόγους (ΠΚ 348Β), μαστροπείας (ΠΚ 349), γενετήσιας πράξης με ανήλικο έναντι αμοιβής (ΠΚ 351Α), ληστείας (ΠΚ 380) και εκβίασης (ΠΚ 385), γ) ...».

6. Επειδή, εξάλλου, βάσει του στοιχ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 78 ΣΛΕΕ εκδόθηκε η Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 «σχετικά με τις κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιאτύπωση)» (L 180/60). Η τελευταία Οδηγία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το μέρος τέταρτο του ν. 4939/2022, στον οποίο προβλέπεται στο άρθρο 87, ότι: «1. ... 8. Η απόφαση που απορρίπτει αίτηση διεθνούς προστασίας, αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους της απόρριψης. Στην απόφαση με την οποία απορρίπτεται η αίτηση διεθνούς προστασίας, διατάσσεται και η επιστροφή του αιτούντος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον ν. 3907/2011 ή στον ν. 3386/2005, κατά περίπτωση... 9. ...», στο άρθρο 89, ότι: «1. Οι Αρχές Απόφασης, με σχετική απόφαση, απορρίπτουν αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη, εφόσον: α) ... ε) η αίτηση αποτελεί μεταγενέστερη αίτηση του αιτούντος και η προκαταρκτική εξέταση, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 94 του παρόντος Κώδικα, δεν κατέδειξε την ύπαρξη νέων ουσιωδών στοιχείων ή στ) ... 2. ...», στο άρθρο 94, ότι: «1. Σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης οι αρμόδιες Αρχές Απόφασης εξετάζουν τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης, σε συνδυασμό με τα στοιχεία του φακέλου της προγενέστερης αίτησης. 2. Η μεταγενέστερη αίτηση εξετάζεται..., κατ' αρχάς σε προκαταρκτικό στάδιο, κατά το οποίο ερευνάται εάν έχουν προκύψει ή έχουν υποβληθεί από τον αιτούντα νέα ουσιώδη στοιχεία, τα οποία ο αιτών χωρίς υπαιτιότητα του δεν μπόρεσε να επικαλεστεί κατά την εξέταση της προγενέστερης αίτησης στον πρώτο βαθμό αλλά ούτε και με την προσφυγή του, σύμφωνα με το άρθρο 97 του παρόντος Κώδικα, και τα οποία επηρεάζουν την κρίση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας. Κατά το στάδιο αυτό, ο αιτών υποβάλλει γραπτώς στις αρμόδιες Αρχές Παραλαβής τα τυχόν νέα στοιχεία που προσκομίζει, χωρίς να πραγματοποιηθεί συνέντευξη. 3. ... 4. Εάν κατά την προκαταρκτική εξέταση της παρ. 2 υποβληθούν από τον αιτούντα νέα ουσιώδη στοιχεία, τα οποία ο αιτών χωρίς υπαιτιότητά του δεν μπόρεσε να επικαλεστεί ούτε κατά την εξέταση της προγενέστερης αίτησης ούτε με την προσφυγή του, σύμφωνα με το άρθρο 97 του παρόντος Κώδικα, και τα οποία επηρεάζουν την κρίση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας, η αίτηση κρίνεται παραδεκτή, εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους και του χορηγείται δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία. Σε

αντίθετη περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. 5. ... 7. Όμοια μεταγενέστερη αίτηση, χωρίς την προσκόμιση νέων στοιχείων, απορρίπτεται ως απαράδεκτη με βάση την αρχή του δεδικασμένου, χωρίς ακρόαση, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του παρόντος άρθρου. 8. ...» και στο άρθρο 102, ότι: «1. ... 10. Κατά τη συζήτηση της προσφυγής, η Επιτροπή εξετάζει την υπόθεση εξ ύπαρξης κατά τον νόμο και την ουσία και αποφαινεται αιτιολογημένα επί της αίτησης διεθνούς προστασίας του προσφεύγοντος».

7. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι, προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με το παραδεκτό μιας μεταγενέστερης αίτησης για διεθνή προστασία, η μεταγενέστερη αυτή αίτηση υποβάλλεται, κατ' αρχάς, σε προκαταρκτική εξέταση, προκειμένου να καθοριστεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν αυτός πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να χαρακτηριστεί ως δικαιούχος διεθνούς προστασίας. Η δε εξέταση του παραδεκτού της μεταγενέστερης αίτησης συνεχίζεται μόνον όταν πράγματι υφίστανται τέτοια νέα στοιχεία ή πορίσματα σε σχέση με την πρώτη αίτηση για διεθνή προστασία, προκειμένου να εξακριβωθεί αν αυτά αυξάνουν σημαντικά την πιθανότητα να πληροί ο αιτών τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να του αναγνωριστεί το καθεστώς αυτό. Εξάλλου, καίτοι από το γράμμα των διατάξεων αυτών δεν διευκρινίζεται η έννοια των «νέων στοιχείων ή πορισμάτων» που μπορούν να τεκμηριώσουν μεταγενέστερη αίτηση, πάντως καθίσταται σαφές ότι μεταγενέστερη αίτηση μπορεί να στηρίζεται σε στοιχεία ή πορίσματα τα οποία είναι νέα, είτε διότι προέκυψαν αφότου εκδόθηκε απόφαση επί της προγενέστερης αίτησης, είτε διότι υποβλήθηκαν για πρώτη φορά από τον αιτούντα (ΔΕΕ απόφαση της 9.9.2021, C-18/20, ΧΥ κατά Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, σκ. 33-37), παρότι προϋπήρχαν, κρίνεται όμως δικαιολογημένη η μη υποβολή τους κατά τη διαδικασία εξέτασης της πρώτης αίτησης. Τέλος, ο όρος «ουσιώδη» στοιχεία θα πρέπει να νοείται με την έννοια των στοιχείων εκείνων που είναι ικανά να επανεκκινήσουν τη διαδικασία εξέτασης του αιτήματος ασύλου, επειδή είναι αρκούντως διαφορετικά από τα προηγούμενως υποβληθέντα, ώστε να δημιουργείται μια εύλογη πεποίθηση ότι θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αναγνώριση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, παρά την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης.

8. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ο αιτών, υπήκοος Πακιστάν, γεννηθείς στις (...)/1993, υπέβαλε αρχικά στις (...)/2018 στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θράκης αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του εν λόγω αιτήματος, ο αιτών δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, γιατί ήταν δάσκαλος στο κυριακάτικο σχολείο της εκκλησίας του και η μητέρα ενός κοριτσιού που ήταν μουσουλμάνο στο θρήσκευμα, ζήτησε βοήθεια γιατί πίστευε πως είχε επηρεαστεί από κακά πνεύματα. Κανόνισε μια συνάντηση με τον επίσκοπο και μετά από μια συνεδρία προσευχής έγινε καλά από θαύμα. Αργότερα, η μητέρα της κοπέλας ζήτησε τη Βίβλο και το κορίτσι άρχισε να τη διαβάζει. Ο αδελφός της το έμαθε, εξαγριώθηκε, χτύπησε τον αιτούντα και απείλησε την ζωή του. Στη συνέχεια, ο ίδιος πήγε στην αστυνομία, κατέγραψαν τη σχετική αναφορά, αλλά δεν ανέλαβαν δράση. Για το λόγο, δε, αυτό έφυγε από τη χώρα του, διότι φοβόταν για τη ζωή του. Κατά τη συνέντευξή του, ο αιτών δήλωσε ότι η οικογένειά του είναι καθολικοί χριστιανοί, έχουν καθολική εκκλησία και ασκούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα. Πήγαινε κάθε Κυριακή για την προσευχή. Κληθείς να αναφέρει μια προσευχή των καθολικών είπε το «Πάτερ ημών». Ακόμη, ανέφερε ότι στο χωριό του υπήρχαν και άλλοι χριστιανοί, όμως, η πλειοψηφία ήταν μουσουλμάνοι. Αναφέρθηκε σε ένα περιστατικό κατά το οποίο μια οικογένεια συγχωριανών μουσουλμάνων είχαν μια κόρη την (...), για την οποία ισχυρίστηκε ότι είχε καταληφθεί από σκοτεινές δυνάμεις, ήταν δηλαδή δαιμονισμένη. Συγκεκριμένα, ανέφερε ότι «άφηνε τα μαλλιά της λυτά, φώναζε, περπατάγε μόνη της δεν ήξερε τι έκανε». Απελπισμένη η οικογένειά της, καθώς δεν μπορούσαν να την γιατρέψουν οι σοφοί γέροντες, ζήτησε από τον πατέρα του να προσευχηθούν μήπως γίνει καλά. Η κοπέλα παρακολούθησε περίπου έξι φορές την προσευχή στην εκκλησία και άρχισε να νιώθει καλύτερα. Η οικογένειά της αναγνώρισε την θεραπεία της και οι σχέσεις των οικογενειών ήταν καλές. Όταν όμως η (...) ζήτησε την Βίβλο από τον αιτούντα για να την

διαβάσει, αυτός ανησύχησε και της είπε ότι δεν είναι σωστό αφού είναι μουσουλμάνα. Αφού δεν μπόρεσε να την μεταπείσει, της ζήτησε να μην αποκαλύψει ότι της την έδωσε αυτός. Μια μέρα, όμως, την είδε ο αδελφός της να διαβάζει την Βίβλο και η (...) ομολόγησε ότι της την έδωσε ο αιτών. Στο τέλος του όγδοου μήνα ο αιτών δέχτηκε επίθεση από τον αδελφό της κοπέλας και δύο άλλους και τον χτύπησαν πολύ άσχημα. Τον κατηγορήσαν ότι ήθελε να την ξεμυαλίσει, να την ελέγχει, για να ασπαστεί τον χριστιανισμό. Απευθύνθηκαν στους γέροντες του χωριού, οι οποίοι συμβούλευσαν να τα βρουν, αλλά τα αδέρφια της κοπέλας είπαν ότι δεν τον αφήσουν, θα τον ξαναχτυπήσουν. Ερωτηθείς αν απευθύνθηκε στην αστυνομία, δήλωσε ότι το έκανε και καταγράφηκε το περιστατικό, αλλά καμία άλλη ενέργεια δεν έγινε από την αστυνομία και ήταν σαν να τους κορόιδευε, γιατί μια έλεγαν ότι λείπει ο προϊστάμενος και μια ζητούσαν χρήματα για βενζίνη προκειμένου να πάνε στο χωριό τους. Επίσης, ισχυρίστηκε ότι η συμπεριφορά αυτή των αστυνομικών οφειλόταν στο ότι ήταν χριστιανοί και τους έβλεπαν αλλιώς, γιατί οι περισσότεροι αστυνομικοί είναι μουσουλμάνοι. Υποστήριξε, δε, ότι άρχισαν να τους απειλούν τηλεφωνικά και τον έψαχναν, για αυτό αναγκάστηκαν να φύγουν από το χωριό οικογενειακώς για το Καραάτις, όπου όμως και εκεί συνεχίστηκαν οι τηλεφωνικές απειλές και έλεγαν ότι τον θέλουν και τον ψάχνουν, θέλουν να τον σκοτώσουν. Σε ερώτηση αν ως χριστιανός είχε αντιμετωπίσει στο παρελθόν άλλα προβλήματα, αποκρίθηκε ότι ήταν ευτυχισμένοι, ζούσαν καλά, μόνο αυτό το πρόβλημα δημιουργήθηκε. Ως προς τον κίνδυνο που θα αντιμετωπίσει αν αναγκαστεί να επιστρέψει στο Πακιστάν, δήλωσε ότι φοβάται πως θα τον χτυπήσουν και θα τον σκοτώσουν. Η ανωτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως αβάσιμη με την (...) /2019 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης. Κατά της τελευταίας απόφασης, ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την (...) /2020 απόφαση της 13ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό τριμελή σύνθεση. Ακολούθως, ο αιτών στις (...) /2021 προσήλθε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Αττικής και υπέβαλε νέο (πρώτο) μεταγενέστερο αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του ανωτέρω αιτήματος, ο αιτών δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, στην οποία η ζωή του απειλείται από την οικογένεια μιας γυναίκας μουσουλμάνας, γιατί, μετά από σχετικό αίτημά της, της έδωσε ένα βιβλίο της αγίας γραφής. Η τελευταία αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την (...) /2021 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής, διότι από τη συγκριτική εξέταση της αρχικής και της μεταγενέστερης αίτησης του αιτούντος, προέκυψε ότι ο τελευταίος δεν προέβαλε νέα και ουσιώδη στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 89 παρ. 4 του ν. 4636/2019 (ΦΕΚ Α' 169). Κατά της τελευταίας απόφασης, ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την (...) /2022 απόφαση της 3ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση. Στη συνέχεια, ο αιτών στις (...) /2022 προσήλθε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης και υπέβαλε δεύτερη μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του τελευταίου αιτήματος, ο αιτών δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, στην οποία η ζωή του απειλείται από την οικογένεια γυναίκας, μουσουλμάνας στο θρήσκευμα, η οποία ζήτησε τη βοήθειά του προκειμένου να συναντηθεί με ιερέα. Επίσης, ισχυρίστηκε ότι τα μέλη της οικογένειάς της γυναίκας τον χτύπησαν και απείλησαν να κάψουν το σπίτι του, με συνέπεια να διαφύγει στο (...) ενώ, κατά τον χρόνο παραμονής του εκεί, οι ανωτέρω επιτέθηκαν σε μέλη της οικογένειάς του. Η ανωτέρω αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την (...) /2022 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι από τη συγκριτική εξέταση των προγενέστερων και της μεταγενέστερης αίτησης του αιτούντος, προέκυψε ότι ο τελευταίος δεν προέβαλε νέα και ουσιώδη στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 89 παρ. 4 του ν. 4636/2019. Κατά της τελευταίας απόφασης, ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την (...) /2022 απόφαση της 20ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση. Ακολούθως, στις (...) /2022 ο αιτών προσήλθε στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Θεσσαλονίκης και υπέβαλε νέο τρίτο μεταγενέστερο αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του εν λόγω αιτήματος, ο αιτών δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, στην οποία η ζωή του απειλείται από την οικογένεια μιας

γυναίκας μουσουλμάνας, γιατί, μετά από σχετικό αίτημά της, της έδωσε ένα βιβλίο της αγίας γραφής. Η τελευταία αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, με την (...) /2022 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι από τη συγκριτική εξέταση των προγενέστερων και της μεταγενέστερης αίτησης του αιτούντος, προέκυψε ότι ο τελευταίος δεν προέβαλε νέα και ουσιώδη στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 4 του ν. 4939/2022. Κατά της τελευταίας απόφασης, ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την (...) /2022 απόφαση της 10ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση. Στη συνέχεια, στις (...) /2023 ο αιτών προσήλθε στο Αυτοτελές Κλιμάκιο Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Ασφαλών Χωρών Καταγωγής και υπέβαλε νέο τέταρτο μεταγενέστερο αίτημα χορήγησης διεθνούς προστασίας. Κατά την καταγραφή του εν λόγω αιτήματος, ο αιτών δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, διότι δεν έχει κανέναν στο Πακιστάν, καθώς οι γονείς του δεν τον θέλουν, γιατί δημιούργησε πρόβλημα δίνοντας την Αγία Γραφή σε μία κοπέλα. Επίσης, υποστήριξε ότι φοβάται να επιστρέψει στο Πακιστάν, εξαιτίας του θρησκευμάτός του (χριστιανός καθολικός). Η ανωτέρω αίτηση χορήγησης διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε, με την (...) /2023 απόφαση του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Ασφαλών Χωρών Καταγωγής, με την αιτιολογία ότι από τη συγκριτική εξέταση των προγενέστερων και της μεταγενέστερης αίτησης του αιτούντος, προέκυψε ότι ο τελευταίος δεν προέβαλε νέα και ουσιώδη στοιχεία, κατά την έννοια του άρθρου 94 παρ. 4 του ν. 4939/2022. Κατά της τελευταίας απόφασης, ο αιτών άσκησε ενδικοφανή προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη (...) /2023 απόφαση της 15ης Ανεξάρτητης Επιτροπής Προσφυγών του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου, υπό μονομελή σύνθεση. Επίσης, με την ίδια απόφαση επιβλήθηκε σε βάρος του αιτούντος μέτρο επιστροφής, χωρίς να του χορηγηθεί προθεσμία οικειοθελούς αναχώρησης από τη χώρα. Ειδικότερα, η Επιτροπή εξετάζοντας το περιεχόμενο του ατομικού φακέλου του αρχικού αιτήματος χορήγησης διεθνούς προστασίας, διαπίστωσε ότι ο αιτών με το ένδικο μεταγενέστερο αίτημά του επικαλείται τους ίδιους λόγους για τους οποίους δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής, οι οποίοι είχαν εξεταστεί και απορριφθεί στην ουσία. Με τα δεδομένα αυτά, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι κατά την προκαταρκτική εξέταση του μεταγενέστερου αιτήματός του δεν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα ουσιώδη στοιχεία και έκρινε ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου άρθρο 94 παρ. 2 του ν. 4939/2022, ώστε να κριθεί παραδεκτό το αίτημά του. Περαιτέρω, η Επιτροπή, από τα στοιχεία που ήταν γνωστά σε αυτή για την κατάσταση ασφάλειας στο Πακιστάν, το οποίο περιλαμβάνεται στον Εθνικό Κατάλογο Ασφαλών Χωρών Καταγωγής, δεν προέκυπτε ότι, σε περίπτωση επιστροφής του αιτούντος στην περιοχή της τελευταίας διαμονής του στη χώρα καταγωγής του, θα κινδύνευε ως άμαχος και θα μπορούσε να υποστεί σοβαρή προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητάς του, λόγω συνθηκών αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης, καθώς η κατάσταση στη χώρα του, κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κατάσταση διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύρραξης.

9. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών προβάλλει, καταρχάς, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε παράβαση του άρθρου 74 παρ. 3 του ν. 4939/2022, διότι, όπως ισχυρίζεται, παρανόμως η καταγραφή του αιτήματός του διεξήχθη χωρίς την παρουσία διερμηνέα, αλλά στην ελληνική γλώσσα, την οποία γνωρίζει στοιχειωδώς, με αποτέλεσμα να μην είναι σε θέση να περιγράψει με ακρίβεια τα νέα στοιχεία, που ήθελε να επικαλεσθεί, και να απορριφθεί η μεταγενέστερη αίτησή του ως απαράδεκτη. Ο λόγος αυτός, όμως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, καθώς, όπως προκύπτει από την από (...) /2023 φόρμα κατάθεσης αίτησης διεθνούς προστασίας, την οποία υπογράφει στο τέλος της ο αιτών, η καταγραφή του αιτήματος του διενεργήθηκε στην ελληνική γλώσσα, διότι ο ίδιος δήλωσε ως γλώσσα επικοινωνίας τη γλώσσα αυτή, ενώ ο ίδιος ενημερώθηκε προφορικά για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, όπως και για τα επόμενα στάδια της διαδικασίας. Σε κάθε, δε,

περίπτωση ο αιτών είχε τη δυνατότητα να προβάλλει τυχόν πρόσθετους ισχυρισμούς του με την ενδικοφανή προσφυγή του, κάτι, όμως, που δεν έπραξε.

10. Επειδή, ακολούθως, ο αιτών προβάλλει ότι το μεταγενέστερο αίτημά του για χορήγηση διεθνούς προστασίας απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά παράβαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασής του, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 παρ. 2 του Συντάγματος. Ωστόσο, περίπτωση υποχρεωτικής κλήσης του αιτούντος σε συνέντευξη (καταρχάς, ενώπιον του αρμόδιου υπαλλήλου της Υπηρεσίας Ασύλου και, ακολούθως, ενώπιον της Επιτροπής Προσφυγών) μετά την υποβολή μεταγενέστερου αιτήματος υφίσταται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 94 του ν. 4939/2022, μόνο εάν κατά την προκαταρκτική εξέταση του αιτήματος αυτού διαπιστωθεί ότι πράγματι υποβλήθηκαν ή προέκυψαν ουσιώδη νέα στοιχεία, περίπτωση που δεν συντρέχει εν προκειμένω. Ούτε, άλλωστε, σε κάθε περίπτωση, προκύπτει, βάσει και όσων προβάλλονται με την κρινόμενη αίτηση ακύρωσης, ότι ο αιτών θα προέβαλε λόγους που θα ανέτρεπαν την κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς την απόρριψη του αιτήματος διεθνούς προστασίας και την επιβολή του μέτρου της επιστροφής (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2013, C-383/13, M. G., N. R., σκ. 39, 40 και 44). Ως εκ τούτου, και ο λόγος ακύρωσης αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

11. Επειδή, κατ' ακολουθία, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και το καταβληθέν παράβολο να καταπέσει υπέρ του Δημοσίου (άρθρο 36 παρ. 4 εδ. β' του π.δ. 18/1989 - ΦΕΚ Α' 8), ν' απαλλαγεί, όμως, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων ο αιτών από τα δικαστικά έξοδα (άρθρο 4 παρ. 1 περ. στ' του ν. 702/1977, ΦΕΚ Α' 268, όπως προστέθηκε με το άρθρο 50 του ν. 3659/2008- ΦΕΚ Α' 77, σε συνδυασμό με το άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου.

Απαλλάσσει τον αιτούντα από τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη, στις 3.6.2026, με τη σύνθεση που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και το πρωτότυπο υπογράφεται από τον αρχαιότερο δικαστή της σύνθεσης αυτής και Εισηγητή της υπόθεσης, Στυλιανό Παπαδόπουλο, Πρωτοδίκη Δ.Δ., λόγω προαγωγής της Προέδρου Πρωτοδικών Δ.Δ. Βασιλικής Βακούλα σε Εφέτη Δ.Δ. και τοποθέτησής της στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών.

Δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 24.6.2026, με τη συμμετοχή στη σύνθεση της Προέδρου Πρωτοδικών Δ.Δ. Χαρούλας Πόνη, λόγω της ανωτέρω υπηρεσιακής μεταβολής.

Αποποίηση ευθύνης: Το παρόν έγγραφο περιέχει ανωνυμοποιημένη εκδοχή δικαστικής απόφασης. Η παρούσα εκδοχή διατίθεται αποκλειστικά για σκοπούς ενημέρωσης, εκπαίδευσης και έρευνας και δεν συνιστά νομική συμβουλή ούτε υποκαθιστά εξατομικευμένη νομική υποστήριξη. Τα προσωπικά δεδομένα και λοιπά στοιχεία που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ταυτοποίηση των εμπλεκόμενων προσώπων έχουν αφαιρεθεί ή ανωνυμοποιηθεί. Πέραν των αναγκαίων επεμβάσεων για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, το κείμενο δεν έχει υποστεί άλλη επεξεργασία.

© 2026 Equal Legal Aid. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή ή η παράθεση για μη εμπορικούς σκοπούς, υπό την προϋπόθεση ότι γίνεται σαφής αναφορά στην πηγή.